

ת"פ 22811/06/16 - מדינת ישראל נגד עדי אל אלחדד

בית משפט השלום בבאר שבע

27 דצמבר 2016

ת"פ 22811-06-16 מדינת ישראל נ' אלחדד(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דוד ז'נבה

נגד
הנאשם

עדי אל אלחדד (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד יוסי הכהן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירות של תיווך לסחר בסם מסוכן, החזקת סם לצריכה עצמית, וסחר בסם מסוכן.

על פי המתואר באישום הראשון לכתב האישום המתוקן, בתאריך 2.6.16 עלה הנאשם לרכבו של ג'לאל וקנין (להלן: "ג'לאל"), והשניים נסעו למרכז גילת בבאר שבע, וזאת לאחר שקבעו בשיחת טלפון כ-40 דקות קודם לכן להיפגש לצורך תיווך וביצוע עסקת סמים. במרכז גילת, ירד הנאשם מהרכב, והפנה את ג'לאל לאחר, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה, שמכר לג'לאל סם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של 2.3 גרם, בתמורה ל-100 ₪.

על פי המתואר באישום השני, בתאריך 3.6.16, החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.8 גרם לצריכתו העצמית.

על פי המתואר באישום השלישי, בתאריך 5.6.16, בשעה 17:40 לערך, התקשר אלכסנדר סומחייב (להלן: "אלכסנדר"), הנאשם לא ענה לו, אולם בהמשך חזר אליו והשניים קבעו להיפגש בבית "מרכז הנגב" בבאר שבע, לביצוע עסקת סמים. בשעה 18:00, מסר הנאשם לאלכסנדר סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2 גרם בתמורה ל-100 ₪. במעשיו אלה, סחר בסם מסוכן ללא היתר על פי דין.

במסגרת ההסדר, לא הייתה הסכמה לעניין העונש, וכל צד היה חופשי בטיעונו.

טיעוני הצדדים לעונש:

באת כוח המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בראשם בריאותו של הציבור ובטחונו, ועמדה על הגישה המחמירה בה נוקטים בתי המשפט על הערכאות השונות, בעבירות סמים. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, זו שמה דגש על ריבוי העבירות המבוצעות יום אחר יום, מול רוכשים וקונים באמצעות קשר טלפוני. יש בכך אליבא דידא ללמד על מעורבותו העמוקה של הנאשם בעולם הסמים, והיותו כתובת מוכרת להשגתם. אשר לעבירת התיווך, זו נמצאת במדרג הגבוה נוכח חלקו הפיזי בהוצאתה לפועל של עסקת הסמים, ואילו ביחס לעבירת הסחר - ביקשה לתת משקל ולחומרא, לכך שהנאשם חזר לאותו קונה וסיכם איתו את פרטי העסקה.

המאשימה עותרת לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד ואחד מן האישומים, חרף סמיכות הזמנים הקיימת ביניהם, כאשר בגין האישום הראשון והשלישי מתחם עונש הראוי לשיטתה, מן הראוי שינוע בין 6 ל-12 חודשים בפועל, ואילו ביחס לאישום השני - מתחם העונש הראוי אמור להתחיל ממאסר צופה פני עתיד ועד למספר חודשים מאסר בפועל. בגדרי המתחם הפנתה לעברו הפלילי המכביד, לרבות בעבירות סמים. הליכים פליליים לא הרתיעו אותו מלחטוא בעבירות דומות, וכך גם לא שלושה מאסרים מותנים שהינם ברי הפעלה. בגין כל אלה סבורה המאשימה, שיש למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של אותם מתחמים, להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר, לצד ענישה נלוות.

בא כוח הנאשם מנגד, הפנה תחילה לתיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום, שמקורו בקושי ראייתי לא מבוטל. זה ציין כי מדובר בנאשם צעיר יחסית בגיל, רווק שהתגורר בבית הוריו עובר למעצרו, ומצוי במעצר מזה כחצי שנה, אך בשל העדר יכולת להציג חלופה. זה הפנה לכך שהנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי יקר, דבר המקבל משנה תוקף נוכח רשימת עדי התביעה הארוכה. מבלי להקל ראש, מדובר בסם מסוג חשיש, בכמויות קטנות, כאשר גם סכומי הכסף המעורבים נמוכים. נתונים אלה ממקמים את מעשיו במדרג הנמוך של עבירות בכגון דא, ובעקיפין מלמדים כי הנאשם אינו אותו סוחר סמים קלאסי, שהפך את העיסוק בסם למשלח יד. אכן לנאשם עבר פלילי, יחד עם זאת, זה שילם את חובו לחברה, ואין להחמיר עמו פעם נוספת בגין אותם תיקים. מעבר לכך, נכון וראוי לראות בכל שלושת האישומים כמסכת עבריינית אחת, ונגזרת מכך לקבוע מתחם יחיד, תוך הפעלת המאסרים המותנים בחפיפה חלקית לעונש המאסר שייגזר על הנאשם בגין תיק זה.

הנאשם מצדו הביע צער על מעשיו. הלה ציין, כי עבד בשיפוצים יחד עם אחיו לאחר שהשתחרר ממאסרו האחרון. מעורבותו בתיק זה נעשתה בגין כך שביקשו ממנו לעשות טובה והסכים לה. ברצונו להשתקם, להתחתן ולהקים משפחה.

דין והכרעה

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. על פי מבחן "הקשר ההדוק", אשר נקבע מפיה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (בדעת רוב) בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל, סבורני כי יש לקבוע מתחם עונש יחיד למכלול מעשיו של הנאשם. הדברים נלמדים נוכח סמיכות הזמנים הרבה בין אישום אחד למשנהו, הדמיון, אם כי לא ברמת הזהות, בין האישום הראשון והשלישי, כך גם יש ליתן הדעת לעובדה כי בכל המקרים מדובר בסם מסוג חשיש במשקל של גרמים בודדים. ביתר שאת, קביעת מתחם יחיד נעשית על בסיס התרשמות בית המשפט כי מדובר במסכת עבריינית אחת.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם.

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריינין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

עוד ראה בעניין זה רע"פ 7996/12 אליהו יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.13). שם נקבע כי השיקול ההרתעתי שריר ותקף אף בכמויות שאינן גבוהות:

"...לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך במדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה, כחלק מהמלחמה בנגע הסמים ובהשפעתו השלילית על החברה (ראו ע"פ 3578/12 עזמה נ' מדינת ישראל (17.1.2013)). אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי". (ההדגשות אינן במקור - ד.ב.ט.)

בתיק זה עסקינן בסם מסוג חשיש אשר חרף כך שאינו נמנה עם הסמים הקטלניים, הרי שאין להקל בו ראש. בהקשר לכך ר דברי של כב' השופט חשין בבש"פ 442/96 מדינת ישראל נ' יריב טולדנו (לא פורסם):

"סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשים". נזכיר לעצמנו, שמא יישכח הדבר מאתנו, כי המשיב עסק בסחר בסם מסוכן, דהיינו, בעבור בצע-כסף נכון היה לסכן את בריאותם ואת נפשם של אחרים...".

וכן ע"פ 407/97 אמויאל נ' מדינת ישראל, תק-על 97(2), 375:

עמוד 3

"המאבק בהפצת הסמים כולל גם הפצתם של סמים קלים יחסית, דוגמת הקנבוס; ולמיותר יהיה לחזור ולהזכיר את המעבר הקל - והטבעי - מצריכתם של סמים קלים לכבדים יותר."

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת הסחר בסם (סם מסוג חשיש במשקל של גרמים בודדים) נעה על דרך הכלל בין חצי שנת מאסר בפועל ועד שנה ויותר בגין כל עסקה. ראה בין היתר: רע"פ 3627/13 **ארן שדה נ' מדינת ישראל**, ע"פ (חי') 7319-08-12 **סבח נ' מדינת ישראל**, עפ"ג 19741-11-11 **בראנץ' נ' מדינת ישראל**; בת"פ 20876-01-13 **מדינת ישראל נ' אבו ג'ודה** בת"פ 19968-12-12 **מדינת ישראל נ' סלימאן אלדלעה**, בת"פ 33804-01-12 **מדינת ישראל נ' חביב עזרן ואח'**. ת"פ 1392/09 **מדינת ישראל נ' אזמה**. בת"פ 5304/00 **מדינת ישראל נ' אבו רוב קיסר**.

בגין עבירות של תיווך בסם מסוכן מסוג חשיש, נוהגים בתי המשפט, על דרך הכלל, לקבוע מתחמי ענישה הנעים בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל. כך ר' למשל, ת"פ 43556-03-14 **מדינת ישראל נגד בסאם גאבר**, ת"פ (שלום ירושלים) 8123-04-14 **מדינת ישראל נגד חמזה אבו צביח**. אשר לעבירת החזקת סם לצריכה עצמית הרי שמדיניות הענישה הנהוגה נעה בין מאסר מותנה ועד עונש מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים בודדים.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים נמצאת במדרג הבינוני. ככל שהדבר נוגע לעבירת התיווך, יש להקדים ולומר כי בעבירות סמים שלא לצריכה עצמית, לכל אחת מחוליות שרשרת הפצת הסם, תפקיד מכריע שאין בלתו. לא בכדי המחוקק קבע, כי עונש מקסימלי בעניינו של המתווך זהה לעונש המקסימלי בעניינו של הסוחר בפועל. במובנים מסוימים, עבירת התיווך קלה יותר לביצוע, וקשה יותר לגילוי שכן בנסיבות אלו, המתווך אינו מסתכן בהחזקת הסם ברשותו, אולם בפועל דואג לחבר בין הקונה למוכר, וזאת יש להניח "לא לשם שמיים".

על בית משפט בעבירות התיווך לבחון באופן קונקרטי את טיבו של התיווך ומידת השפעתו על ייזומה והוצאתה לפועל של עסקת הסמים. לשם ההמחשה, אין דומה עניינו של מתווך אשר באקראי עונה לנרקומן אשר מבקש לדעת היכן ניתן להשיג סמים, לבין עניינו של מי שבאופן יזום ואקטיבי דואג לספק את מנת הסם לאותם נרקומנים על ידי הפנייתם לסוחר סמים עמם הוא מצוי בקשר.

על הצורך בבחינה איכותית של חלקו של הנאשם ולא רק על פי סעיף החיקוק ר' גם דברי כב' השופט עמית בע"פ 5580/14 שם ציין בין היתר כי:

".. איני סבור כי בנסיבות העניין יש נפקות של ממש לסיווג, אם יש לראות את המערער "רק" כמתווך לפי סעיף 14 לפקודת הסמים או כסוחר או מבצע עסקה אחרת לפי הנוסח הרחב של סעיף 13 לפקודת הסמים. מכל מקום, החשוב לענייננו הוא, שבית משפט קמא ניתח את מעורבותו של המערער בכל אחד משני האישומים והגיע למסקנה המעוגנת בחומר הראיות, ולפיה הסם היה בשליטתו של המערער. העובדה שהיה אדם נוסף ששקל את הסמים והביא את הסמים ואף נטל אותם חזרה לאחר השקילה, אינה מאיינת את חלקו של המערער כמי שקיבל את הכסף והחליף את הסם תמורת כסף שאותו הותיר בכיסו".

בעניינינו, התיווך עצמו הינו פרי תכנון מוקדם, כאשר עובר לביצועו, שוחח הנאשם עם ג'לאל בטלפון, ואלו קבעו להיפגש אך לצורך תיווך עסקת הסמים. הנאשם אינו מסתפק באותה שיחת טלפון, ובהמשך לאחר שאלו נפגשו, זה עולה לרכבו של הקונה, והשניים מגיעים יחדיו למרכז גילת. גם בשלב זה, הנאשם לוקח חלק אקטיבי, יורד מהרכב ומפנה את הנאשם למוכר הספציפי שדאג למכור לג'לאל את החשיש.

כך הם פני הדברים ביחס לאישום מספר 3, אשר נסיבותיו עולות בקנה אחד עם האמור באישום מספר 1. לא נעלמה מעיני בית המשפט העובדה כי יוזם השיחה הראשונית הינו אלכסנדר, שהתקשר לטלפון של הנאשם ולא להפך. ודוק, עצם היות הטלפון של הנאשם כתובת להשגת סמים, מדברת בעד עצמה ומלמדת כי מעורבותו של זה בעולם הסמים עמוקה. כך גם יושם הלב שהנאשם דואג "לשמר לקוחות" וחוזר אל אותו אלכסנדר, אגב קביעת פרטי עסקת הסמים. בהמשך, ותוך פרק זמן קצר של 20 דקות בלבד, ימכור לאלכסנדר סם מסוכן מסוג חשיש בתמורה ל- 100 ₪. שתי העסקאות מבוצעות במקומות ציבוריים, דבר אשר מלמד על העדר מורא.

הנאשם יודע לתווך בין קונה סמים לבין מוכר סמים, הנאשם יודע למכור בעצמו סמים ואף מחזיק סמים לצריכתו העצמית. מכלול התמונה כאמור לעיל, מלמדת על מעורבות גדולה בעולם הסמים.

מנגד ולקולא, מדובר בכמויות סמים בכמויות קטנות, סכומי הכסף המעורבים אינם גבוהים, הסם עצמו אינו נמנה על הסמים הקטלניים. הנאשם אמנם סוחר סמים, אולם מצוי בקצה שרשרת הפצת הסם. עוד ולקולא יש ליתן הדעת לאמור באישום השני, שם מדובר על החזקת סם לצריכה עצמית בכמות קטנה, בנסיבות אשר מלמדות כי זו נמצאת במדרג הנמוך של עבירות בכגון דא.

לאור כל האמור לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם, נע בין 9 ל- 20 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא, תילקח בחשבון הודאתו, שיש בה משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר. עוד יש בהודאה זו משום הבעת חרטה ונטילת אחריות. הנאשם צעיר יחסית בגיל והחל לעבוד טרם מעצרו, עבודה שנקטעה בשל מעורבותו בתיק שבכותרת. הנאשם מעוניין להתחתן ולהקים משפחה, וברמה המילולית מביע שאיפות לתפקוד נורמטיבי.

מנגד ולחומרא, יש לתת משקל לא מועט לעברו הפלילי המכביד, הכולל 6 הרשעות קודמות במגוון רחב של עבירות. כך בשנת 2010, במסגרת ת.פ. 246/09, הורשע הנאשם בשורה של עבירות אלימות, רכוש והפרת הוראה חוקית. בשנת 2012 במסגרת ת.פ. 29172-01-12 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה לשם גניבה, גניבה והחזקת סם לצריכה עצמית ונגזרו עליו 11 חודשים מאסר בפועל. עוד בשנת 2012 במסגרת ת.פ. 34636-03-11 הורשע הנאשם בעבירות של איומים ושימוש פחזני באש ונגזרו עליו 7 חודשים מאסר בפועל.

ביתר שאת, בשנת 2013 במסגרת ת.פ. 32491-02-13 הורשע הנאשם בעבירות של סחר בסם מסוכן וקשירת קשר

לביצוע פשע ונגזרו עליו 8 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה צופה פני עתיד שהינה ברת הפעלה בעניינינו. בשנת 2014 הורשע הנאשם פעם נוספת בסיוע ליבוא סם מסוכן, קשירת קשר לביצוע פשע ונגזרו עליו 19 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה צופה פני עתיד שאף היא ברת הפעלה בעניינינו.

מן האמור לעיל, עולה כי חרף גילו הצעיר של הנאשם, זה שב וחטא פעם אחר פעם בעבירות פליליות רבות ומגוונות, כאשר באלו האחרונות חטא בעבירות סמים במדרג הגבוה. עונשי מאסר לא קצרים לצד ענישה צופה פני עתיד לא היה בהם כדי להרתיעו מלחטוא פעם נוספת בעבירות דומות. יש בכל אלה כדי ליתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל מה להרתעת הרבים, נוכח נפוצותן של העבירות בהן זה הורשע.

בתיק זה לא התבקש תסקיר אשר יפרוס את מלוא הנתונים הנוגעים למאפייניו של הנאשם בדגש על הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק, מידת הזדקקותו להליך טיפולי ויכולתו להירתם מהליך שכזה.

בין כך ובין כך, ברי שאין לדבר על הליכי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם.

אופן הפעלתם של המאסרים המותנים:

נגד הנאשם תלויים ועומדים שלושה מאסרים מותנים שהינם ברי הפעלה בני 6,12 ו-4 חודשים מאסר בפועל. על דרך הכלל, בהתאם לפסיקה הנוהגת מאסרים מותנים יש להפעיל במצטבר לכל עונש מאסר אחר. זוהי גם לשון סעיף 58 לחוק העונשין.

בעניינינו, נוכח הודאתו של הנאשם, נוכח משכו של המאסר שיושת עליו בגין התיק שבכותרת, וכן מטעמים של לפנים משורת הדין, מאסרים אלו יופעלו חלקם בחופף וחלקם במצטבר. לא בלי קשר, בית המשפט אינו רואה בקביעה כי מדובר באירוע יחיד ככזו אשר שוללת אפשרות הפיכתם של המאסרים המותנים חבי הפעלה בשל הישנות עבירות המפעילות אותם. לשון אחר, גם אם בית המשפט קבע מתחם יחיד למכלול מעשיו של פלוני, ריבוי המעשים בתוך אותו אירוע יכול ויהפוך את אותם מאסרים מותנים חבי הפעלה ולא רק ברי הפעלה.

מכל המקובץ לעיל הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 5.6.16;

ב. מורה על הפעלתו של מאסר מותנה בן 12 חודשים מת"פ 56046-09-14 כך ששישה חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל ושישה חודשים בחופף. בנוסף הנני להורות על הפעלתו של המאסר מותנה בן 6 חודשים אף הוא מת"פ 56046-09-14 כך ששלושה חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל ושלושה חודשים בחופף. עוד הנני להורות על הפעלת

מאסר מותנה בן 4 חודשים מת"פ 32491-02-13 בחופף לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל.

סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 23 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 5.6.16;

ג. 5 חודשים אמסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון;

ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע;

ה. 2,500 ₪ קנס או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.6.18.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן צו לסמים: להשמיד, ביחס ליתרת המוצגים.

ניתן צו כללי: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת.

ניתנה והודעה היום כ"ז כסלו תשע"ז, 27/12/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט